

Ο οίνος στο μυστήριο της θείας Ευχαριστίας (Θωμάς Μαυρομούστακος, Καθηγητής Τμήματος Χημείας ΕΚΠΑ)

/ [Πεμπτούσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση:<http://bitly.com/1qL6gg5>]

Ο οίνος και η μουσική ευχαριστούν την καρδιά, όμως πάνω κι απ' τα δύο ευφραίνει η αγάπη της σοφίας (Σοφ Σειρ 40,20).

- Όπως σε χρυσό κατασκεύασμα ταιριάζει σφραγιδόλιθος από σμαράγδι, έτσι είναι κι η μουσική μελωδία με γλυκό κρασί (Παρ 32,6).
- Ας μεθύσουμε με ακριβό οίνο, ας λουσούμε με αρώματα και ας μη ξεφύγει κανένα λουλούδι της Άνοιξης (Σοφ Σιρ 2,7).
- Η ανάμνηση του Ιωσίου είναι σαν μείγμα θυμιάματος, κατασκευασμένο με την τέχνη του αρωματοποιού. Θα είναι γλυκιά κι' ευχάριστη, όπως το μέλι σε κάθε στόμα και όπως η μουσική σε συμπόσιο με καλό κρασί (Σοφ Σιρ 49,1).

Είναι σαφές από τα εδάφια αυτά ότι ο μεθυστικός οίνος δημιουργεί συναίσθημα αίνου προς τον θεό. Το ευφραντικό αυτό προϊόν του ανθρώπου μπορεί να χρησιμοποιηθεί προς αίνο και ευχαριστία στον δημιουργό του.

Ο οίνος και το μυστήριο της θείας Ευχαριστίας: Γνωρίζουμε ότι ο Ισαάκ ξεγελάστηκε, όταν ευλόγησε τον Ιακώβ, ο οποίος του έφερε φαγητό να φάγει και κρασί για να πιεί πριν από τον Ησαύ. Τον ευλογεί δε τον Ισαάκ λέγοντάς του: «Είθε να σου δώσει ο θεός από τη δροσιά του ουρανού και την ευφορία της γης, ώστε να παράγεις πολύ σιτάρι και οίνο» (Γεν 27,28). Όταν αργότερα ο Ησαύ τον παρακαλεί να τον ευλογήσει, όπως όφειλε, επειδή ήταν ο πρωτότοκος γιός του, ο Ισαάκ αρνείται, γιατί λέγει ότι τον έχει ήδη ευλογήσει, αφού του πρόσφερε άρτο και οίνο, προφανώς μη γνωρίζοντας ότι έπραξε αυτό ο Ιακώβ (Γεν 27,37).

Ο Ιακώβ ευλογεί τον Ιούδα και μεταξύ των άλλων του λέγει: «Τόση θα είναι η ευημερία σου, ώστε να δένεις τον όνο σου στο αμπέλι και το πουλάρι του όνου στην ψαλίδα της αμπέλου. Θα πλένεις, όχι με νερό, αλλά με οίνο τη στολή σου και με τον κόκκινο σαν αίμα οίνο του σταφυλιού θα καθαρίζεις την ενδυμασία σου. Οι οφθαλμοί σου θα ακτινοβολούν χαρά και θα σπινθηροβολούν σαν εκείνου που πίνει οίνο (Γεν 49,10-12).

Από τα παραδείγματα αυτά, είναι φανερό ότι «η ευλογία» με οίνο από την Παλαιά Διαθήκη φέρει συμβολικό χαρακτήρα. Το παράδειγμα του Μελχισεδέκ είναι ακόμη πιο απτό. Ο Μελχισεδέκ ήταν βασιλιάς της Ιερουσαλήμ (Σαλήμ) και ιερέας του Θεού του Υψίστου. Πρόσφερε προς τον Αβραάμ άρτους και οίνο και τον ευλόγησε λέγοντας: «Ας είναι ευλογημένος ο Άβραμ από το Θεό τον Ύψιστο, που δημιούργησε τον ουρανό και τη γη» . Το γεγονός αυτό προεικονίζει τη Θεία Ευχαριστία (Γέν 14,18). Το ίδιο έκανε και ο Ιησούς Χριστός σε ανάμνηση της λυτρώσεως του ανθρώπινου γένους από τη δουλεία του κακού. Η αξία της Θείας Ευχαριστίας εξαιρείται στην Α΄ επιστολή του Παύλου προς τους Κορινθίους, όπου ο Απόστολος Παύλος μιλάει για τις συγκεντρώσεις τους στις εκκλησίες. « Εγώ-τους λέει- παρέλαβα από τον Κύριο αυτό που και σάς παρέδωσα. Ότι, δηλαδή, ο Κύριος Ιησούς τη νύχτα που παραδινόταν πήρε τον άρτο, κι' αφού ευχαρίστησε, τον έκοψε και είπε: «Πάρτε, φάτε. Αυτό είναι το σώμα μου, που κόβεται για σας. Αυτό να κάνετε, για να με θυμάστε». Με τον ίδιο τρόπο πήρε και το ποτήρι, αφού δείπνησε, λέγοντας: «Αυτό το ποτήρι είναι η καινούργια διαθήκη που σφραγίζεται με το αίμα μου. Αυτό να κάνετε για να με θυμάστε". (Είναι γνωστό ότι στο τελετουργικό πασχαλινό τραπέζι οι Ιουδαίοι είχαν κοινό ποτήρι, που περιφερόταν και έπιναν όλοι τρεις φορές. Η τρίτη φορά ήταν μετά το τέλος του φαγητού. Γιατί κάθε φορά που τρώτε αυτόν τον άρτο και πίνετε από το ποτήρι αυτό, γίνεστε

αγγελιαφόροι του θανάτου του Κυρίου, μέχρις ότου έρθει. Όστε, όποιος τρώει από τον άρτο ή πίνει από το ποτήριο του Κυρίου ανάξια, θα είναι ένοχος απέναντι στο σώμα και στο αίμα του Κυρίου. Όμως, ας δοκιμάζει ο άνθρωπος τον εαυτό του και έτσι ας τρώει απ' τον άρτο κι' ας πίνει απ' το ποτήρι. Γιατί, όποιος τρώει και πίνει, χωρίς να είναι άξιος, κατάκριση του εαυτού του κάνει, μη διακρίνοντας το σώμα του Κυρίου (11,21-29). Ο Χριστός αναφέρει την Καινή Διαθήκη, γιατί η διαθήκη έχει ήδη προσφερθεί με το Μωϋσή στους Ισραηλίτες. Ας θυμηθούμε το Μωϋσή, ο οποίος πήρε αίμα από δοχεία και ράντισε τον λαό και τους είπε: «Αυτό είναι το αίμα της διαθήκης, που συνήψε μαζί σας ο Κύριος» (Έξ 24,7-8).

[Συνεχίζεται]